

Farní listy

občasník farnosti Nová Paka

dobrovolný příspěvek 10 Kč

Ročník 19, číslo 3 – Vánoce 2023

„Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“

Milí farníci,

tato slova sv. Jana, z prologu jeho evangelia, nejednou zazní při liturgii o Vánocích. Jsou pravdivá a plná naděje a radosti. Vánoční naděje a radosti. Připomínají Boží způsob jednání. Bůh nezůstal a nezůstává ve své požehnané věčnosti, ve svém nekonečném světle... Naopak ve vtěleném Synu, Ježíši Kristu, sestoupil, a to stále trvá, do našeho světa, aby přebýval s námi. Proč to Bůh dělá? Proč k nám přichází? Vidí náš život. Nesmířil se s tím, že můžeme sejít z cesty, vzdálit se od Něho, od naší věčnosti. Vtělení je jeho dílo, jeho volba. Chtěl přijít mezi nás a nic ho v tom nezastaví. Neunaví ho nás znovu a znovu hledat. Čekat u dveří našeho srdce, až ho budeme ochotni přijmout do svého života... Vždycky raději přijde, aby nám byl blízko. A tak to bude i letos o Vánocích. On naši radost nezkaží, naopak, naplní ji.

Otevřme o Vánocích brány svého srdce Pánu, který se pro nás stal člověkem.

P. Pavel

Co uvnitř naleznete?

Ohlédnutí za rokem 2023

Novinky z farnosti

Kam za dobrou kávou

Otázku na pana faráře

Rozhovor o pěstounské péči

Co znamená PaKa

Jaká byla sezona orchestru a chrámového sboru

Kam se podívat za patronem naší farnosti sv. Mikulášem

Pořad bohoslužeb

Ohlédnutí se za rokem 2023

Milí farníci,

listujete posledním číslem Farních listů roku 2023, a tak je čas k ohlédnutí za uplynulým rokem. Byl opět bohatý na události. Když opominu ty, kterých jsme byli svědky v naší zemi a ve světě, nebylo jich zrovna málo a nebyly vždy radostné, tak bych rád připomněl alespoň ty, které se týkaly života naší farnosti.

Jsem rád, že se, po víc jak dvou letech ovlivněných opatřeními proti covid-19, život farnosti vrátil „do starých kolejí“. I když „staré koleje“ jsou dnes jiné. Čas nelze vzít zpátky, život jde dál a posunul dál i nás. Jsem rád, že se ve farnosti opět scházejí společenství. Některá se podařilo obnovit i po delší době, jako např. Alfy+. Děti z farnosti se připravily k prvnímu svatému přijímání, které se uskutečnilo v květnu.

Letní celosvětové setkání mládeže s papežem Františkem v Lisabonu motivovalo Jindru a Márinku Horákovy k tomu, aby se dala dohromady z řad dětí a mládeže PaKa (Packá Kapela, jak ji nazvali), která děti zapojuje a dává dohromady. PaKa hraje při mši svaté jednou za měsíc v klášterním kostele a věřím, že z toho něco dobrého a krásného postupně vyrostě.

Proběhla příprava na biřmování ve farnosti. Tentokrát byli jen tři biřmovanci, ale i tak bylo důležité, že tuto svátost z rukou otce biskupa Josefa Kajneka v říjnu přijali. Uskutečnil se tradiční Farní den v Úbislavicích. Vydali jsme se na farní pouť (ve spolupráci s MO KDU-ČSL) do Neratova. Proběhly duchovní obnovy a další. Rád bych také poděkoval chrámovému sboru a orchestru Voce Deo, všem členům a zvláště sbormistrovi MUDr. Jaroslavu Moravcovi za čas a úsilí, které věnovali své činnosti, protože jsou stále lepší.

Pokračovali jsme také v úsilí dovést opravu severního křídla kláštera ke kolaudaci. V letošním roce proběhlo opět několik brigád, které práce posunuly dál, ale to, co jsem myslel, že se v roce 2023 podaří – částečná kolaudace severního křídla, tak to nedopadlo. Na dokončení únikového východu na severní straně kláštera (nové dveře, dokončení omítek a dalších prací) se pracuje až v posledních týdnech roku. Nicméně věřím, že v roce 2024 už o částečnou kolaudaci požádáme.

Pokračovaly i další opravy ve farnosti. Dokončilo se přeložení

dlažby v chodbě ambitu kláštera. Začalo restaurování dřevěného zádveří klášterního kostela. První etapou začala nutná oprava střechy na kostele sv. Petra a Pavla na Stavě. Na opravě jsou vnější boční dveře na kůr kostela sv. Mikuláše. V plánu byly i další opravy, ale... Připomněly mně spíše známý citát Woodyho Allena: „Chceš-li pobavit Boha, seznam ho se svými plány do budoucna.“ Tak se snad ty plány, Deo Dante, podaří dotáhnout nebo posunout dál v příštím roce.

Na silvestra při odpolední pobožnosti poděkujme Pánu

za uplynulý rok, jak nám ho pomohl zvládnout a prožít, za jeho ochranu a požehnání. Děkuji i Vám všem, milí farníci, za to, jak se zapojujete do života farnosti svým časem, prací, zájmem, financemi, modlitbou.

Zvláště děkuji všem nejbližším spolupracovníkům ve farnosti, v kterých mám oporu a bez kterých by ve farnosti mnohé chybělo. Ať i Vám všem za vše Pán hojně oplatí svou milostí a požehnáním v roce 2024.

P. Pavel

Stručně z farnosti

Stalo se:

- V sobotu 16. září se uskutečnil poutní zájezd farníků do Neratova v Orlických horách spolu s návštěvou zámku v Doudlebech nad Orlicí.
- V neděli 8. října udělil v klášterním kostele o. biskup Josef Kajnek třem mladým z farnosti svátost biřmování.
- V sobotu 14. října proběhlo v klášteře dvouvikariátní setkání mládeže.
- Od října se pravidelně učí náboženství, na faře se pravidelně schází společenství mladších dětí, rodičů i seniorů. Obnoveno bylo také setkávání účastníků Alfy+.
- Každou druhou neděli v měsíci bývají také mše svaté v klášteře s promluvou pro děti.
- Rorátní mše svaté probíhaly stejně jako loni každou adventní sobotu ráno.
- V neděli 3. prosince navštívil farnost sv. Mikuláš.
- V sobotu 16. prosince proběhla v klášteře adventní duchovní obnova s P. Milanem Romportlem.

Setkání pastorační rady farnosti dne 24. září 2023:

- Pravidelné mše svaté pro děti (zpravidla každá druhá neděle v měsíci), rorátní mše svaté ve farním kostele (adventní soboty v 7:15)
- Pořad vánočních bohoslužeb
- Konání adventní duchovní obnovy
- Harmonogram oslav 300. výročí vysvěcení klášterního kostela v příštím roce: kromě hlavní letní poutě bude také „třešňová“ a „švestková“ pout' a koncert chrámového sboru; ke spolupráci budou přizvány školy, MKS a Městské muzeum.

Setkání ekonomické rady farnosti dne 25. září 2023:

- P. Pavel Kalita seznámil ERF se stavem hospodaření na konci 3. čtvrtletí.
- Prodiskutovala realizované a navrhované opravy a nutné investice ve farnosti (týká se kostelů a pozemků ve Stavu, Štikově, Levínské Olešnici, ve farním i v klášterním kostele, v severním křídle a na faře)
- Prodiskutovala a schválila zakoupení knihoven do severního křídla kláštera a zakoupení farního kávovaru, který bude využíván pro „farní kavárnu“ po nedělní mši svaté v klášterním kostele a po „dětské“ mši svaté.

Zveme:

- Betlémské světlo bude svítit v kostelích při všech bohoslužbách 24. prosince.
- V úterý 26. prosince od 16 hodin rozezní sbor a orchestr klášter koledami a pastorelami, vstupné dobrovolné.
- Tříkrálová sbírka se letos uskuteční tradičním způsobem 5. a 6. ledna.
- V sobotu 20. ledna od 19 hodin proběhne skautský ples v Levínské Olešnici.
- Noc kostelů je letos plánována na pátek 7. června.
- Pro informace o dalších akcích sledujte aktuální ohlášky na nástěnkách a webových stránkách farnosti.

Zveme vás

S postupným zvelebováním Severního křídla přicházely různé nápady na využití opravených prostor pro život farnosti. Jedním z projektů bylo i neformální setkání farníků a navázání bližších kontaktů mezi nimi tak, jak jsme to cítili při svačinových posezeních v rámci sobotních brigád na Severním křídle, kdy jeden z brigádníků (s notnou dávkou nadsázky) prohlásil: „*Chtělo by to vymyslet něco, abychom tu mohli takhle posedět, až budeme mít už hotovo*“. Od té chvíle uteklo zhruba osm let, přišlo mnoho nápadů a mezi nimi i jeden, který nakonec podpořil jak otec Pavel, tak obě farní rady a řada dalších farníků včetně rodičů a blízkých účinkujících na mši (nejen) pro děti.

A tak vám všem chceme představit místo neformálního setkávání všech farníků a někdy i přespolních – Farní kavárnu.

Tímto Vás všechny srdečně a co nejsrdečněji zveme na krátké setkání při výborné kávě, čaji či cappuccinu a malém zákusku. Zkuste si udělat čas a přijďte jednou měsíčně navštívit Farní kavárnu. Dochází zde opravdu k zajímavým rozhovorům a osobnějším setkáním s dalšími farníky. Možná se konečně dozvíte, co je zač ten (nebo ta), co sedí každý týden o lavici před vámi. Vždyť co je víc než dobré vzájemné vztahy a společenství s bratry a sestrami v Kristu ☺.

„Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“

(Matouš 18:20)

Představujeme vám... PaKa

Jsme skupina nadšených dětí a mladých lidí, kteří společně hudbou doprovázejí dětské mše v klášterním kostele v Nové Pace. Ty se konají každou druhou neděli v měsíci a jsou na ni zvány nejen děti! Po mši je vždy v severním křídle kláštera otevřena farní kavárna, kde je možno chvíli pobýt, popovídat si s jinými farníky či sníst nějaký zákusek.

Vše začalo prosbou v létě na táboře v rámci našeho třetího skautského křesťanského oddílu, jestli by bylo možné po dlouhé době opět zahájit pravidelný hudební doprovod dětských mší, třeba v rámci oddílu. Nás tento

nápad oslovil, proto jsme začali postupně hledat lidi, kteří by byli ochotni se do toho s námi zapojit.

Teď má naše kapela přes 20 členů. Mše zdobíme nejen zpěvem, ale i hraním na pestré množství nástrojů. Od zobcových a příčných fléten, přes keyboard, kytaru, housle až po saxofon. Dále děti hrají na Orffovy nástroje, jako jsou například dřívka, bubínek nebo tamburína.

Doufáme, že se to ujme a i nadále to bude děti bavit.

Mariana a Jindřich Horákovi

Otázka na pana faráře

Farář tvoří pro velkou část lidí důležitou součást Vánoc, vždyť bez něho by nešlo slavit vigílii, jak ale vypadají jeho Vánoce mimo kostel? Dodržuje nějaké tradice? A není vlastně osamělý?

To jsou otázky opravdu na tělo. :) Jak vypadají moje Vánoce mimo kostel? Upřímně řečeno, Vánoce a vánoční doba jsou z pohledu liturgie velice naplněným časem, proto mnoho volných chvil, kdy bych sebe i další věci nemusel připravovat na další den, svátek... není. Občas během svátků, když to jde, zajdu na návštěvu nebo na chvíli na procházku do přírody. Když sváteční dny a pravidelné bohoslužby ve farnosti vyjdou rozumně, tak se snažím mezi svátky zajet alespoň na návštěvu k rodičům (nemám je zrovna blízko), jinak návštěvu u rodičů nechávám po svátcích. Kněz je zkrátka o Vánocích především ve službě.

Jestli dodržuji nějaké tradice a nejsem osamělý? Rodina, ze které pocházím, asi jako každá jiná, byla zvyklá dlouhá léta slavit, prožívat vánoční svátky s vlastními pravidly, rituály. Vánoce v mé rodině pro mě hodně znamenaly, vzpomínky si nesu v paměti dodnes. Když jsem ale přijal jáhenské svěcení a nastoupil na své první kaplanské místo, věděl jsem, že i toto musím opustit, vzdát se toho a přijmout, že k mému slavení Vánoc budou od té chvíle patřit jiné věci. Ke štědrovečerní večeři jsme se

scházeli např. s dalšími kněžími (v Hradci Králové i s otcem biskupem), asi tak na hodinu, než zase každý z nás šel sloužit další mši svatou ze slavnosti Kristova narození. Tak to bylo dlouhá léta i tady v Nové Pace s panem proboštem. Vánoce jsem s ním slavil tak, jak on byl zvyklý, protože mu maminka a pak jeho sestry dlouhá léta o Vánocích vytvářely zázemí buď na faře, nebo doma ve Studenci. Pak v tom na faře pokračovala paní Čermáková. I poslední roky jsem s ním slavil svátky tak, jak byl dlouhá léta zvyklý.

Dnes k mému Štědrému dni, mimo čas bohoslužeb, patří: zavolat rodičům, sourozencům a ještě některým dalším mně blízkým lidem; v bytě mám „lehkou“ vánoční výzdobu (když není, taky se svět neboří :)); malinký betlém; štědrovečerní večeře je spíš jen lehká s rybou (žádné několikachodové menu); Bachovo Vánoční oratorium a chvíle odpočinku, ztišení, nabrání sil na další bohoslužby. Když jsem byl loni první Vánoce na faře na Štědrý večer sám (poprvé v životě), bylo to moje rozhodnutí, necítil jsem se osamělý, možná právě proto, že byly Vánoce, svátky Božího narození pro nás, a On se stará.

P. Pavel

Alespoň jeden dobrý skutek denně...

Vánoce – svátky, kde si lidé přejí lásku, radost, pokoj, Boží požehnání, klid a zdraví. Plánují velká či malá rodinná a přátelská setkání. Někteří se těší víc, někteří míň a někteří jsou v rozpacích. Krásná slova – jaké skutky?

„*Každý den alespoň jeden dobrý skutek*“ říká denní příkaz skautům a skautkám, mladším i pamětníkům po celém světě. Martin je jedním z nich a s Evou společně prožívají celý život v tomto duchu. Každodenní skutky lásky, které se rozhodli před 10 lety poskytovat těm nejmenším, nejsou jen krásná slova, ale je za tím spousta obětí a sebezáporu, bolesti a zklamání, a přesto všechno to nevzdávají a pomáhají službou v *podobě* pěstounské péče. Díky rozhovoru, který nám Eva a Martin poskytli, v němž se s velkou otevřeností podělili o radosti a strasti přechodné pěstounské péče, si můžeme opravdu uvědomit sílu každodenního dobrého skutku, sílu bezpodmínečné lásky, sílu lásky Boží. 😊

Co vás vedlo k rozhodnutí stát se pěstouny, jaký byl první impuls?

Eva: Na to si vzpomínám docela přesně. Začátkem října 2013 jsem byla v Albericích na Víkendu pro ženy. Na začátku vždy probíhá seznamovací kolečko, kde každý řekne, jak se jmenuje, odkud je a co dělá. A během tohoto představování mě zaujala paní Simona z Prahy, která dělala pěstounku na přechodnou dobu a starala se už o několik miminek. Ha, práce mých snů! Do té doby jsem vůbec netušila, že se něco takového dá dělat. Během víkendu jsem se paní Simony důkladně vyptala, co a jak a hned další týden jsem zamířila na sociální odbor našeho MÚ, odkud jsem si přinesla hromádku lejster, která bylo potřeba vyplnit, obstarat si výpis z rejstříku trestů,

potvrzení od lékaře, že jsem zdravotně způsobilá vykonávat profesi pěstouna, a vše zase donést zpět na MÚ. Tam vše zkompletovali, přidali svoje vyjádření (po návštěvě u nás doma) a celé to odeslali na Krajský úřad do Hradce. Toto všechno proběhlo do konce října 2013 a na začátku února 2014 jsme byli pozváni na školení pro pěstouny.

Martin: Stručně a výstižně – má drahá choť. Před tím už sice prošla naším domovem řada „človíčků“ (skauti, AFS studenti apod.), ale tohle byl přechod na jinou věkovou skupinu.

Pěstouni musí projít přípravou. Jak jste tento proces vnímali, jak dlouhý byl, a byla pro vás příprava přínosná? Případně co byste během přípravy ještě uvítali?

Eva: Hned zkraje musím zdůraznit, že celou přípravu musí absolvovat oba partneři, ačkoli pěstounem bude nakonec jen jeden z nich. Když ale manžel viděl, jak jsem touto možností nadšená, nemusela jsem ho ani moc dlouho přemlouvat, aby do toho se mnou šel.

Samotná příprava na přechodné pěstounství trvá 72 hodin. Náročné bylo to, že jsme museli jezdit do Hradce a přípravy byly často i ve všední den, takže jsme si museli brát volno z práce. Příprava byla teoretická, praxi přinesl až sám život, jak už to tak bývá. Na začátku jsme museli absolvovat sadu psychotestů a na konci příprav ještě pohovory s psycholožkami. Všim jsme zdárně prošli a v září 2014 jsme byli schváleni a zařazeni do registru osob vhodných stát se pěstouny na přechodnou dobu. A v půlce října 2014 jsme si přivezli z porodnice „naši“ první holčičku.

Martin: Od skautů jsem prošel mnoha školeními a kursy (pedagogika, psychologie, empatie...) a víte, jakým způsobem by se z nich nechal vybrat ten, který byl lepší a odbornější? Naprosto náhodným výběrem. Ale abych jim nekřivdil, jednu věc tam člověk začal trénovat, a to jednání se státními úředníky. (Tímto se omlouvám všem světlým výjimkám, kterých není úplně málo.) Řada z nich si vůbec neuvědomuje, že pěstouni (obzvláště ti přechodní) nejsou a nemohou být

nevyrovnaní jedinci, kteří si svěřenými dětmi uspokojují svoji citovou vyprahlost, ale lidé, kteří jim nabízejí profesionální službu, kterou není stát jako takový schopen zajistit jinak.

Co na to vaše děti?

Eva: Naše děti byly tou dobou už velké, nejmladší syn dosáhl plnoletosti během naší přípravy, takže psycholožky ani ostatní odborníky už naštěstí nezajímaly. Tři z nich byly tehdy na VŠ, takže domů jezdily jen na víkendy, Anička se pak v létě vdala a úplně odešla z rodiny. Když děti viděly moje nadšení pro věc, spíše mě podpořily, jen Ondřej prohlásil, ať si děláme, co chceme, že je mu to jedno. 😊

Jak vzpomínáte na první zkušenost? Jaké pocity si vybavujete při převzetí prvního dítěte? Překvapilo Vás něco? Na co jste byli připraveni a na co naopak ne.

Eva: Jak jsem už říkala, naše první děťátko byla pětidenní holčička, pro kterou jsem si jela do porodnice. Když jsem tam přijela a sestřička mi přinesla ten uzlíček, hned to tam bylo – byla prostě naše! Láska na první pohled. 😊 A tak to je pokaždé...

Vzpomínám si, když se mě jeden ze synů ptal: „Mami, ale nás jsi ani tolik nechovala, že ne?“ Odpověděla jsem mu: „Ne, neměla jsem tolik času,

ale byl tu jeden zásadní rozdíl – vy, každý z vás, jste se narodili do rodiny, kde jsme se na vás všichni těšili a všichni jsme vás milovali ještě dříve, než jste přišli na svět. Tahle holčička strávila celý svůj prenatální život s tím, že ji maminka nechce, a na celém světě má jenom nás. A my ji musíme přesvědčit, že i přesto stojí za to žít a svět je krásný.“

Víte, ať jsou ty „naše“ maminky, jaké jsou, všechny do jedné mají jedno ohromné plus – nechaly svoje děti žít. Nezabily je interrupcí, nepohodily je do kontejneru, ale přivedly je na svět a daly jim šanci...

Martin: První, druhý,... čtrnáctý – ty pocity jsou dost podobné. Máte před sebou skvělé dítě a je na nás tu jeho skvělost nechat vykvést do plné krásy. Je to takový pocit hrnčíře sedajícího ke svému kruhu, na kterém leží kus velice drahé a kvalitní hlíny. Problém je ovšem v tom, že tahle hlína má paměť a zpravidla s ní pracoval někdo před vámi, takže nezbyvá než si přiznat, že jsme pouhými nástroji a prosit Nebeského Hrnčíře, aby nás správně použil a ta jediná drážka, kterou námi vytvoří, poslouží jednou k zachycení celého díla před pádem a rozbitím... A za to je třeba se modlit.

Co mě překvapilo? Naprostá nepředvídatelnost práva a velká kreativita soudců (která nemá někdy s nejlepším zájmem dítěte vůbec nic společného).

Je vůbec možné tuto službu brát jako práci, zaměstnání?

Eva: Jasně, že ne. Vždyť na nás se nevztahuje ani Zákoník práce. Žádný zaměstnanec nemůže dlouhodobě pracovat 24/7. ☺ Tohle není práce, to je radost, pocit naplněnosti, pocit užitečnosti – to jsou benefity, které jinde nezískáte. A když se pak podíváte do těch důvěřivých dětských očí nebo když pozorujete, jak děťátko ve spánku spokojeně oddechuje, je to prostě všechno... Víc na světě není...

Martin: Já jsem v podstatě takovej dobrovolník. ☺

Co loučení? A po kolikáté už?

Eva: Loučení je taková hořkosladká součást mojí práce. Už od začátku vím, že děťátko u nás bude jen na chvíli, s tím do toho ostatně pokaždé znovu jdeme. Ale stejně se člověk pokaždé znovu zamiluje. ☺ Zatím jsme měli vždycky štěstí, že se pro děťátko našla fajn rodina a všechno do sebe hezky zapadlo – noví rodiče se konečně, kolikrát po mnoha letech, dočkali děťátka a děťátko získává rodinu, která ho bude milovat, což je na světě to nejdůležitější. S většinou z těch 13 dětí, které jsme zatím odchovali, jsme nadále v kontaktu, takže víme, jak se jim daří a jak se rozvíjejí. Čímž jsem vlastně odpověděla i na druhou

část otázky – momentálně pečujeme už o čtrnácté děťátko.

Martin: Loučení... Ono na loučení musíme hlavně připravit toho našeho svěřence, aby to zvládl s co nejmenšími otřesy, dospělák si to zdůvodní, ale přesvědčit ročního cvrčka, že v nové rodině na tom bude lépe... To je to, oč tu běží.

Co je na tom být pěstounem nejtěžší a co Vám naopak dělá největší radost?

Eva: Nejtěžší je vycházet s úřady. Do dění kolem opuštěných, zanedbávaných, nebo dokonce týraných dětí zasahuje mnoho

úředníků. Každé takové dítě má na starosti úřednice OSPOD podle místa bydliště dítěte. Velmi významné slovo mají také soudy a nejrůznější další organizace. A na těch úřadech to velmi často nefunguje ideálně, hodně často to tam „drhne“. Úřednice mají nekonečně času, než se vůbec odhodlají začít něco pro dítě dělat, pak se často velmi dlouho čeká na soud, ale dětem čas běží úplně jinak než nám dospělým. Pěstounská péče na přechodnou dobu má ze zákona trvat nejvýše jeden rok, jenže úředníci si to vykládají tak, že mají rok času na to, aby začali konečně něco dělat... Čest výjimkám, ale za těch necelých

10 let, co se v tom pohybujeme, jich opravdu byla drtivá menšina.

No, a největší radost máme samozřejmě z dětí. Kolikrát k nám přijde človíček, který má tolik trablů, že se mu leckdy ani nechce žít. A během pár týdnů u nás doslova rozkvetne, začne se smát, dochází

k rozvoji po všech stránkách... Tak to je pro mě radost a odměna, pro kterou stojí za to vstávat po nocích, chovat a utěšovat, když přijdou bolístky...

Martin: No, asi tak.

Eva a Martin Vitvarovi

Děkujeme ☺ Linda

Biřmování

Dne 8. 10. navštívil naši farnost Mons. Josef Kajnek, aby udělil svátost biřmování. Dary Ducha Svatého jsme přijali celkem tři: Romana Mühlová, Martin Moravec a Kryštof Vitvar. Celou bohoslužbu hudebně doprovázel chrámový sbor a orchestr Voce Deo, ve kterém všichni tři biřmovanci účinkují. Tato událost byla nejen velmi důležitým momentem v životě

tří mladých farníků, ale i příležitostí k setkání celé farnosti. Po mši svaté měli všichni možnost zastavit se v severním křídle, kde bylo připravené občerstvení. Otcí biskupovi a všem ostatním, kteří se podíleli na průběhu celého dopoledne, srdečně děkujeme.

Kryštof Vitar

Sobota 28. ledna, venku je zima, ale uvnitř fary teplo. V kamnech plápolá oheň, na stole je teplý čaj s drobným občerstvením a my můžeme modlitbou začít první přípravu na biřmování. Celkem jsme se takhle sešli osmkrát během roku a probírali různá témata.

Jedním z bodů přípravy bylo urovnat si myšlenky víry a sám se rozhodnout, zda opravdu chci být křesťanem a hlásat živé evangelium svým životem, zda je to cesta, ke které jsem opravdu volán. Když jsem nad tím tehdy přemýšlel, tak 1,4 miliardy lidí praktikuje indické náboženství, to by nemělo být zas tak málo. Nějak jim to asi musí fungovat. A co ti všichni lidé, to je mine život věčný v ráji? Když ne, tak proč bych se měl držet víry, ve které jsem vyrůstal, neměl bych hledat i jinde? Takhle jsem uvažoval, když jsme se poprvé sešli a probírali první přikázání – V jednoho Boha věřit budeš. Dnes už je tedy zřejmé, že chci, aby Ježíš Kristus byl pro mne pevným bodem v mém životě, ke kterému se mohu stále obracet a který má pro mne ten nejlepší plán.

Během dalších setkání jsme mimo jiné prošli zbylé body Desatera, věnovali jsme se také tématu modlení, přímluvných modliteb. Dále jsme

mluvili třeba o Duchu Svatém, a jaké je jeho ovoce (láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, Gal. 5,12).

K přípravě na doma nám bylo uloženo číst evangelium, začít evangeliem podle Marka, Jana a potom ideálně pokračovat v dalších. Během společných setkání jsme měli možnost zeptat se na vše, čemu jsme nerozuměli, nechápali nebo i jen se chtěli u něčeho pozastavit. Mnozí z nás téhle možnosti využili. Třeba já jsem se naučil nové slovo „skýva“, které jsem do té doby neznal (jó, je to jen kus chleba :), ale prostě jsem ho neznal). Za to větší pozornost jsem věnoval příběhu, kdy Ježíš odchází z Betánie, dostane hlad a přijde k fíkovníku. Uvidí, že na něm je jen listí (neboť není čas fíků), a daný fíkovník prokleje, Marek 11,12.

Jak se blížilo datum pomazání křížmem, tak už bylo načase mít vybrané biřmovací jméno. Do té doby jsem tomu nechával volný průběh, ale teď už bylo zapotřebí aktivně hledat a vybírat. Pár nápadů jsem měl, svatí Řehoř I. Veliký (gregoriánský chorál), Cecilie (patronka muzikantů), apoštol Pavel, Jan, dále pak jsem vypátral neznámého sv. Gengulfa nebo sv. Simeona Stylitu staršího, velmi mne zaujal sv. Jan Pavel II, to bych vlastně

měl biřmovacího patrona, kterého jsem zažil, prostě vau. Nakonec jsem zůstal u Jana Evangelisty, je mému srdci nejbližší a prostě mu věřím, že ví, o čem psal.

Při posledním setkání jsme si mimo jiné pověděli, jak vlastně bude celý obřad pomazání křížmem probíhat a kdo se jak zapojí do průběhu mše. Dále třeba že kmotr položí pravici na biřmovancovo rameno, dnes už spíš jen jako symbol, dříve před 2. vatikánským koncilem podpora při políčku od biskupa, nebo taky že máme očekávat mírné poplácání po tváři.

Mše začala, jdeme slavnostně oblečení průvodem a z kůru hraje hudba k oslavě Boží. Jsme představeni panu biskupovi Josefu Kajnekovi. Po evangeliu nás nečekaně „zkouší“ z toho, co jsme se během příprav naučili. Zdárně jsme obstáli. :-)
Obnovením křestních slibů a následným pomazáním křížmem s přijetím pečetě Ducha Svatého se stáváme biřmovanými.

*Vzpomínka Martina Moravce
na svoji a společnou cestu, která
všechny tři dovedla až k BIŘMOVÁNÍ*

Diecézní setkání mládeže

Dne 25. 11. 2023 se v Hradci Králové konalo Diecézní setkání mládeže, kterého se zúčastnilo osm mládežníků z naší farnosti. Program začal ve Filharmonii na téma „Zastav se a naslouchej“. Při odchodu jsme si k obědu vyzvedli bagetu a pitíčko. U cedulí před Filharmonii si každý mohl rezervovat místo na konkrétní přednášku u konkrétní tabule. My jsme si zvolili přednášku s názvem „Jak si zvolit to nejlepší aneb Boží vůle jako projev Boží lásky“. Během odpoledního programu byla také možnost zajít ke svátost smíření

nebo si zajít do kavárny u Evžena či hrát hru Evženova lovestory. (Evžen Holub je maskot královéhradecké mládeže.) Celý program byl zakončen mší svatou v katedrále Sv. Ducha. Mši vedl pomocný biskup Josef Kajnek, protože Mons. Jan Vokál nebyl přítomen. Na konci mše svaté byly kněžím z diecézního centra Vesmír předány ostatky bl. Carla Acutise. Setkání jsem si užil a dozvěděl jsem se spoustu nových věcí.

Šimon Vitvar

Jaký byl rok 2023 pro chrámový sbor a orchestr?

Rok 2023 začal i skončil vánočním programem. Naší první letošní akcí byla mše na slavnost Zjevení Páně 8. ledna ve Staré Pace. Tou poslední bude patrně vánoční koncert 26. prosince v 16 hodin v klášterním kostele, na který všechny farníky srdečně zveme. Letošní novinkou pro nás byla možnost zkoušet v prostoru severního křídla kláštera. Je velký rozdíl, když dvacet lidí zpívá v místnosti na faře, nebo v sále v SK.

V průběhu roku jsme zpívali během liturgie (nikoliv doprovázeli) na devíti mších, jedněch velkopátečních obřadech, vystoupili jsme na pěti koncertech a zazpívali si v jedné synagoze. Podnikli jsme jeden výlet

a navštívili jsme nejmenší chmelnici na světě. Těžiště našeho letošního repertoáru tvořily Žalm 42 od Felixe Mendelssohna-Bartholdyho *Jako laň prahne po vodách bystrin*, *Concertus de resurrectione* od Bernarda Arthapsa a zpěv z Taizé *Každý den* v úpravě Martina Moravce.

Příští rok bude projektový. Čeká nás totiž třísté jubileum našeho poutního kostela a zároveň bude rok české hudby. Při této příležitosti plánujeme uvést na podzim Dvořákovu *Stabat mater* pro sóla, sbor a orchestr. Myslím, že se máme všichni na co těšit. A kdo by se chtěl přidat, může. Začínáme po Vánocích.

MUDr. Jaroslav Moravec

Memento Lupuli Saczensi Cereviseae (Pamatuj piva ze žateckého chmele)

Víte, kde leží Žatec? Někteří farníci to až do návštěvy souboru Voce Deo v tomto městě, zapsaném do světového kulturního dědictví UNESCO, nevěděli. Toto překrásné město s působivým historickým centrem

a s pozoruhodnou historií navštívili zpěváci a muzikanti z Nové Paky a okolí 21. října a čekal je zde nelehký úkol – uskutečnit koncert v chrámu Nanebevzetí Panny Marie. Celodenní výlet započal na parkovišti u ZUŠ

v Nové Pace. Kromě hudebního vystoupení byla v plánu návštěva žateckého muzea chmele a prohlídka města. Bezproblémová cesta přivedla účastníky přímo před žatecké muzeum, kde již netrpělivě čekal průvodce Vladimír Valeš, asi největší znalec všech možných i nemožných informací o žateckém chmelu, jeho historii, odrůdách a použití. V pomyslné soutěži o znalce žateckého chmele mu ale překvapivě sekundovala sopranistka Voce Deo Jitka Krausová, projevila mimořádné znalosti z oblasti historie a zpracování chmele a oslňovala nejen pana Valeše fundovanými odpověďmi na jeho „zákeřné“ otázky. Lze konstatovat, že paní učitelka

Krausová Pace ostudu rozhodně neudělala. 😊

Po společném obědě jsme měli možnost prohlédnout si a vyzkoušet akustiku čerstvě zrekonstruované židovské synagogy, kterou pro nás otevřel majitel pan Ing. Černý. Poté proběhla krátká komentovaná prohlídka Žatce, průvodcem byl dirigent MUDr. Jaroslav Moravec ml. a cca hodina stačila k seznámení s nejpodstatnějšími historickými památkami Žatce. Ne nadarmo centrum Žatce zaujalo komisaře z UNESCO, je to opravdová krása a pozornost si toto město rozhodně zaslouží nejen kvůli žateckému chmelu. Možná při rozhodování o zápisu navštívili

stejně báječnou kavárnu jako většina účastníků zájezdu. Vrchol dne ale nastal v 18 hodin, kdy začal koncert Voce Deo. Sbor a hudebníci v čele se sólistkou Janou Stehr a dirigentem MUDr. Jaroslavem Moravcem si připravili skladby F. Mendelssohna-Bartholdyho, G. F. Händela, P. Mascaniho.

Ve zcela zaplněném kostele předvedli skvělý výkon a posluchači je na závěr ocenili potleskem ve stylu standing ovation, vynutili si přídavek a také slovní ohlasy byly velmi pochvalné. Pro všechny účinkující byl koncert a vlídné přijetí velkým zážitkem. Nemalý podíl na tomto úspěchu měla rodina Barborkových ze Žatce, která nejen že koncert neúnavně propagovala, ale také zajistila pro účinkující perfektní zázemí včetně občerstvení. Za to jí patří veliké poděkování!

Veselý byl ranní odjezd z Nové Paky, ještě veselejší byl po doslova triumfálním výkonu návrat domů. Žatec se nezapomenutelně vryl do vzpomínek všech účastníků této báječné akce. Společným jmenovatelem měst Nové Paky a Žatce už nebude jen stejně zasvěcený chrám

– Nanebevzetí Panny Marie – ale také „spanilá jízda“ Voce Deo.

A ti, kteří ani po přečtení tohoto článku nebudou vědět, kde leží Žatec, necht' si vezmou k srdci moudrou větu ze slavného žateckého orloje: Memento Lupuli Saczensi Cereviseae. A na Žatec si vzpomenou alespoň při méně kulturním, ale podobně intenzivním zážitku – při doušku (doušcích) dobře chmeleného piva.

Ing. Jaroslav Jirásko

Putování po moravských poutních místech

Letos na konci srpna se několik farníků vydalo na pouť. Nevybrali jsme si poutní místo v zahraničí, jako před dvěma lety, ale zůstali jsme u nás, respektive zajeli jsme na Moravu. Nápad putovat po moravských poutních místech se rodil již za covidových roků, kdy nebylo zcela jasné, zda budou otevřené hranice a budeme se moci vydat do Compostely. Tehdy se pouť do Compostely podařila, a tak putování po Moravě se uskutečnilo tento rok.

Dalo by se říci, že putování jsme začali v neděli o novopacké hrubé pouti. Myslím, že mnoho z nás se obrátilo na Pannu Marii s prosbou o ochranu na cestě a šťastný návrat. Následující den, téměř za ranního rozbřesku, naše cesta z Nové Paky směřovala na východ. Prý v 9 hodin je mše svatá v bazilice Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce. Bylo by pěkné začít pouť se slovy „jděte ve jménu Páně“, ale dopravní situace nám to neumožnila. I tak po příjezdu na Svatý Kopeček jsme do baziliky zašli a poprosili o Boží ochranu a požehnání na cestu, která byla před námi. Odtud jsme tento den měli dojít

k cca 30 km vzdálenému kostelu sv. Anny ve Staré Vodě u Libavé. Na první den docela nálož s tím, že vycházíme před polednem, musíme jít přes to největší horko a v 19:00 na nás má čekat u kostela další člověk. I přes tyto obtíže docházíme do Staré Vody a setkáváme se se stavebním technikem, kostelníkem, průvodcem a varhaníkem v jedné osobě. I když unavení, posloucháme se zaujetím pohnutou historií tohoto místa.

Druhý den putujeme k Odrám, kde u Panny Marie ve skále nedaleko Spálova někteří zavzpomínají

na skautský tábor, který se zde uskutečnil před 15 lety. Dalším cílem naší pouti je Radhošť s nejdříve položenou církevní stavbou v naší zemi. (Pozn. Pokud si myslíte, že kaple sv. Vavřince na Sněžce je výše, tak ta není na našem území.) K ní docházíme ráno, pátý den našeho putování. Máme domluveno, že mezi 9–10 hodinou bude pro nás kaple otevřena. V 9 hodin jsme před kaplí, ale nikde nikdo. Čekáme, projdeme se po okolí, vyfotíme se u známého sousoší Cyrila a Metoděje, ale nikdo nepřichází. V závětrí kaple se pomodlíme ranní chvály, blíží se 10. hodina, ale kromě několika turistů, kteří kolem nás prošli, jsme tu sami. Pomalu se balíme, že budeme pokračovat v naší pouti, když v tom přijíždí auto, vystupují lidé s květinami a otevírají kapli. Jdou připravovat kapli na sobotní bohoslužbu. Tímto se do kaple dostáváme i my a ještě více můžeme poděkovat za začátky víry v naší zemi.

V sobotu se vydáváme z Valašského Meziříčí, resp. z Brňova, na Hostýn. Únava už je znát, ale úmysly, pro které putujeme, nám dodávají odhodlanost jít dál. Na Hostýn přicházíme za šera, unavení po celém dni, ale ubytování v poutním domě je

milou vzpruhou. Po nedělní bohoslužbě v bazilice nás čeká ještě dojít na Velehrad. Tam přicházíme v úterý odpoledne, kdy jsme celý den šli za dešťových přeháněk. A tu stačí ke spokojenosti, že se můžeme převléci do suchého oblečení, posadit se pod střechu, dát si chleba. Bylo dost času si projít areál, zajít ke svátosti smíření a celé naše putování jsme zakončili mší svatou.

Celá naše pout' trvala 9 dní, a co já si odnáším? To, že jsou kolem nás dobří lidé, kteří nás u sebe na zahradě či chalupě nechají přespat. Že když celý den svítí slunce a jste upocení, máte radost z toho, že večer spíte u pramene či potoka, kde se můžete omýt, a víc ke spokojenosti nepotřebujete. Vážíte si toho, že máte kde spát, co jíst, že jste zdraví. A když váš život a vaše plány svěříte do Božích rukou, tak cesta, kterou jste si naplánovali, většinou nepovede podle vaší mapy, ale bude to nádherné a bude to stát za to.

Na Velehradě jsme nedostali žádný dekret o absolvování poutě. Z přítomných lidí na mši nikdo nevěděl, odkud jsme přišli a co máme za sebou. Nebyla žádná fanfára, oslava, poplácávání po ramenou od druhých, jak jsme dobří.

Ale o tom pout' nebyla a není. Sám Pán ví, co každý z nás prožil, s jakými (nejen) svými slabostmi jsme se museli vypořádat, přijmout je a nechat

proměnit. Zná naše úmysly, se kterými jsme se vydávali na cestu, a doufám, že byly a budou vyslyšeny.

Jana Tauchmanová

SKAUTSKÝ PLES POD VODOU

20.1. 2024 od 19:00

Kulturní dům Levínská Olešnice

POJĎTE SE S NÁMI PONOŘIT

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK: 200 Kč

V "NAŠE KNIHKUPECTVÍ"

KOMENSKÉHO 328, NOVÁ PAKA

KONTAKT-737 756 503

CENA NA MÍSTĚ: 220 Kč

POŘADATEL
SKAUTSKÉ STŘEDISKO SOPKA NOVÁ PAKA

Socha svatého Mikuláše

Po mnoha letech je socha sv. Mikuláše na České Proseči opět v dobrém stavu. Mezi listopadem roku 2022 a říjnem 2023 proběhlo její restaurování studenty pražské AVU pod vedením MgA. Jana Kracíka. Proces byl iniciován Obcí Úbislavice ve spolupráci s Bc. Kateřinou Wohankovou z MěÚ Nová Paka a Mgr. Martou Daňkovou ze Státního památkového ústavu Josefov. Zrestaurované soše bylo požehnáno v neděli 22. října 2023 panem farářem Mgr. Pavlem Kalitou.

Socha v současnosti stojí vedle silnice u rybníka. Takto ale místo v roce 1794, kdy byla socha postavena, nevypadalo. Dle starých map víme, že byla umístěna na rozcestí dvou cest, z nichž jedna byla cesta obecní, dnešní silnice. Sochu dal na své pozemky postavit Anton Wagenknecht z České Proseče čp. 4. Rybník byl vybudován až roku 1961. Ve stejném roce měl být při stavbě nádrže poničen obličej světce a andělíčka. Z let 1859 a 1913 pak máme z pramenů informace o opravě sochy.

*Tomáš Samler
kronikář obce Úbislavice*

Z činnosti místní organizace ČKA

V podzimním období jsme neuspořádali v Nové Pace žádnou přednášku. Část našich aktivit se přenesla do Jičina do židovského muzea a synagogy.

9. 9. 2023 v 19 hodin proběhl v synagoze koncert bosenské zpěvačky Aidy Mujačić, která nám předvedla písně sefardských a bosenských židů. Na úvod nám řekla o svém životě, jak jako pětiletá prožila v 90. letech 20. století válku v její rodné zemi, bývalé Jugoslávii, dnešní Bosně a Hercegovině.

Než zazpívala jednotlivé písně ve starošpanělštině, tak nám řekla v češtině, o čem bude zpívat. Aida umí dobře česky, protože u nás žije už několik let. U některých písní se k ní přidala i její přítelkyně, která má otce Arména a maminku Slovenku. Měla stejně nádherný hlas jako Aida. Dámy nepoužívaly jako doprovod, kromě malého bubínku (a to jen u některých písní), žádný hudební nástroj.

Sefardští židé žili do 15. století v katolickém Španělsku, odkud

byli Izabelou Kastilskou a Fillipem Aragonským vyhnáni v době, kdy tito panovníci vypravili Kryštofa Kolumba do Ameriky. Tito židé si našli nový domov v dnešní Bosně a někteří z nich si uchovali středověkou španělštinu.

Koncertu se zúčastnili návštěvníci z různých částí světa, nejen od nás z Čech, ale i z Izraele, Ukrajiny, Německa a Polska. Bylo zde cítit, ačkoliv jsme z různých národů, že hudba spojuje. Platí to, že tam, kde mlčí zbraně, mluví múzy.

23. 9. 2023 jsem uvedl v synagoze panelovou výstavu 20 významných, ale neprávem opomíjených osobností česko-německo-židovského původu.

Výstava měla velký úspěch, a tak se budeme snažit, aby někdy proběhla i u nás v Nové Pace.

*Za MOČKA požehnané svátky
vánoční přeje Mirek Blažek*

Štědrý dar pro betlémské děti

V naší farnosti již několik let probíhá sbírka pro Nadační fond Betlém nenarozených. Ta slouží k podpoře provozu Azylového domu pro těhotné matky v tísní v Hamrech u Hlinska. Ten funguje od roku 2008 a za 15 let svého provozu nabídl lidské

zázemí, podporu i praktickou pomoc již 203 matkám a 282 dětem z celé České republiky. Dary tvoří významnou část prostředků na provoz tohoto domu, pamatujte tedy na to prosím i během letošní sbírky. Více informací na www.nfbetlem.cz.

*„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má
Bůh zalíbení!“*

Milí farníci,

tato slova nebeských zástupů směrem k pastýřům jsou Božím slovem i pro nás. Jsme lidem, ve kterém má Bůh zalíbení. Přeji a vyprošuji Vám i všem Vaším blízkým radostné a pokojné vánoční svátky. Ať všichni zažijeme Boží blízkost, pokoj, radost a Boží požehnání, a to jak o svátcích, tak i v roce 2024.

P. Pavel

Tříkrálovka pomáhá mladé výtvarnici na novopacku

Oblastní
charita Jičín

Tříkrálová sbírka se nám blíží. My bychom vám rádi představili příběh, který byl financován z této sbírky a pomohl mladé talentované slečně na Novopacku.

Tentokrát jsme pomohli mladé slečně z 2. stupně základní školy, která je velmi talentovanou výtvarnicí. Pochází ze sociálně slabé rodiny, kde nemá podporu ani podmínky k rozvoji svého talentu.

Poskytli jsme jí příspěvek ve výši **4.200 Kč na výtvarný a animační kurz v příslušné umělecké organizaci**. Věříme, že jí pomůžou rozvinout její výtvarný talent. Přejeme hodně štěstí a radosti při výtvarné tvorbě. 😊

Již tradičně během prvního týdne ledna 2024 budete moci potkat na ulicích nebo přímo u svých dveří

Tři krále, kteří přijdou s koledou. Požehnání domovům a jeho obyvatelům proběhne v Jičíně, Nové Pace, Hořicích, Železnici, Kopidlně, Lázních Běláhrad nebo v Lomnici nad Popelkou. I letos si budete moci objednat koledu přímo domů na konkrétní adresu.

Protože mnozí z Vás v minulých letech využili s povděkem **statické pokladničky**, i letos je na vybraných místech najdete. Jejich mapa bude opět k dispozici na webu **charitajicin.cz**

Kdo by se chtěl stát dobrovolníkem Tří králů nebo si chtěl objednat koledu přímo domů, obraťte se prosím na tel.: 733 741 692, případně na dobrovolnici@charitajicin.cz.

Kostýmy budou zajištěny.

*Děkujeme za Vaši přízeň
a těšíme se na setkání s Vámi!*

Potravinová sbírka

V sobotu 11. listopadu 2023 proběhla v Nové Pace v Penny Marketu za pomoci dobrovolníků Národní potravinová sbírka. Potravinová sbírka je charitativní akce, během které může každý pomoci tím nejjednodušším způsobem, tedy darem trvanlivých potravin a drogerie. Sběrka byla nejen skvělou příležitostí pomoci, ale také příkladem síly komunity v podpoře těch, kteří to potřebují. Velký dík patří pracovním Oblastní charity Jičín – centra SASanka – Nová Paka, které darovaly také kousek sebe, věnovaly totiž svůj volný čas účasti na potravinové sbírce, staly se tak příkladem solidarity a lásky k bližním, jelikož se angažovaly i mimo pracovní dobu a ukázaly tím, že jejich touha aktivně pomáhat

je nepřetržitá a zároveň nezištná. Jejich dobrovolná činnost nám může být vzorem, ale také připomenutím síly spojení, jednoty a spolupráce pro dobro ostatních. Hmatatelným výsledkem je neuvěřitelné číslo – 678,5 kg trvanlivých potravin včetně drogistického zboží, které se v Nové Pace dokázalo vybrat. Tady však práce našich kolegyň z centra SASanka – Nová Paka nekončí, tyto potraviny následně spravedlivě přerozdělují do rodin, které se nacházejí v tíživé situaci.

Závěrem se můžeme zamyslet nad tím, že i malé činy mohou mít velký dopad.

Mgr. Kateřina Gölge

Setkání s autory

Na podzim letošního roku se uskutečnilo pět setkání.

První byla autorka šesti pekařských knih Iva Trhoňová, která ačkoliv trpí závažným onemocněním, rozdávala s radostí svoje pekařské zkušenosti. Síla její osobnosti je veliká a úžasná.

Druhé setkání bylo zaměřené na knihu Radky Svatošové *Domáci*

soběstačnost. Praktické rady o tom, co vše je možné si velmi snadno vyrobit z produktů z přírody doma.

Třetí setkání bylo s Jaroslavem Monte Kvasnicou, který celý život sledoval život vlků v různých oblastech světa i u nás. Úžasně zákonitosti života vlčí smečky překvapily nejednoho posluchače.

Čtvrté vyprávění bylo s Alešem Palánem o vzniku knih rozhovorů, a hlavně o jeho posledních knihách *Náčelník* – o životě Miroslava Nevrlého, a *Muž, který sází borovici blatku* – o muži, který zachraňuje a vysazuje právě tento strom, zachycuje vše o tomto stromu, ale také úžasně kreslí, takže má nyní výstavu v galerii Art Brut v Praze.

Páté povídání bylo s Jaromírem Typltem, který nám četl z nového dílu *Deníku Ladislava Zívra* a vyprávěl o životě této významné novopacké osobnosti.

Na 21. března od 18 hodin v aule Gymnázia a SOŠPg Nová Paka plánujeme setkání s Tomášem

Etzlerem, který působil jako novinář v Číně. O svém působení v Číně napsal již dvě knihy *Novinářem v Číně I. a II. Nezešílet!*

Dle svých vlastních slov Etzler v Číně trpěl více než ve válečných zónách. Čínu vnímá jako „nekulturní, nepřátelský svět“. Přestože Peking opustil už v roce 2010, tvrdí, že ještě v roce 2021 trpí „post-traumatickým syndromem“ a „syndromem vyhoření“ z pobytu v Číně, ze kterého se léčí svou tvorbou a besedami se svými čtenáři.

Pokud chcete poznat, jak opravdu žijí lidé v této zemi, nenechte si jeho vyprávění ujít!

Stále vyšší náklady na provoz a organizaci našich aktivit zmenšují možnosti především četnosti jejich realizace (např. honoráře některých atraktivních autorů se pohybují ve výši osmi až patnácti tisíc Kč), proto hledáme na tyto aktivity sponzory.

Děkuji všem, kdo se těchto aktivit účastníte anebo pomáháte předáváním informací o nich.

Přeji vám do nového roku vše dobré

Bohunka Korbelařová

Komenského 328

Nová Paka

Telefon: 606 030 222

www.nase-knihkupectvi.cz**NOVINKY:****ADVENT VE STARÉM DOMĚ – Hana Pinknerová, Adéla Jaworek**

Hlavní hrdinka knížky Alice zažívá před Vánocemi velká očekávání, radosti, námahu i zklamání. Ve dvačtyřiceti příbězích plných hořkosladkých emocí s jedinečnou předvánoční atmosférou dává Hana Pinknerová prostor své dceři Adéle Jaworek.

Knížka mezi řádky obsahuje i spoustu adventních tipů. Od návodu na vlastní adventní kalendář přes přípravu charitativního bazaru až po rady, jak udržet přátelské vztahy se sousedy.

VŠICHNI SVATÍ NA PALUBU! Komiks o svatých

Děti mají rády komiksy a v těchto se zajímavou formou dozví, kdo byli a kdy žili Svatý Mikuláš a Tarsicius, František z Assisi, Filip Neri, Ignác z Loyoly, Karel Boromejský, Don Bosco, Terezie z Lisieux, Matka Tereza a další svatí.

EUCHARISTICKÉ ZÁZRAKY VE SVĚTĚ – vydal TV LUX

Začneme v Itálii a vyrazíme na cestu kolem světa, abychom objevili tajemná znamení.

BLÁZINEC JE PŘED BRANOU – Jan Paulas v rozhovoru s Maxem Kašparů

Zpověď lékaře zlomených duší. Renomovaný psychiatr, pedagog, katolický kněz a esperantista se v rozhovoru ohlíží za svou padesátiletou psychiatrickou praxí.

Ke knižním novinkám a dotiskům nabízíme také produkty z **Klášterní officíny**:

BENEDIKTINSKÉ PREBIOTIKUM – pastilky bez cukru

BENEDIKTINSKÉ BYLINNÉ EXTRAKTY – Bronchofyt na kašel, Borovice, Brusinka...

ČOKOLÁDY od trapistek – ručně vyráběné a s různými příchutěmi.

Výborné čaje ze Sonnentoru (který podporuje KCHK v Brně)
Ježíškův nebeský, Anděl strážný, Adventní čaj porcovaný.

Přírodní svíce NADĚJE s vůní levandule a citronové trávy, vyrobené z přírodních vosků – kokosového a sojového a ovoněna 100% přírodními éterickými oleji levandulí a citronovou trávou.

Výtěžek jde na podporu hnutí Marys Meals, která zajišťuje jedno vydatné jídlo každý školní den dětem v nejchudších oblastech světa.

Děkuji všem, kteří si do krámků přijdou nakoupit.

Bohunka Korbelářová

PŘEHLED VÁNOČNÍCH KATOLICKÝCH BOHOSLUŽEB NOVOPACKÉ FARNOSTI

NEDĚLE	24. 12. 2023	4. NEDĚLE ADVENTNÍ
Stará Paka		7:30 mše svatá
Nová Paka – klášterní kostel		9:00 mše svatá
Levínská Olešnice		15:30 mše svatá z vigilie slavnosti Narození Páně
Nová Paka – klášterní kostel		22:30 půlnoční mše svatá
PONDĚLÍ	25. 12. 2023	SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ – BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ
Stará Paka		7:30 mše svatá
Nová Paka – klášterní kostel		9:00 mše svatá
Levínská Olešnice		10:45 mše svatá
Úbislavice		17:00 mše svatá
ÚTERÝ	26. 12. 2023	SVÁTEK SV. ŠTĚPÁNA
Nová Paka – farní kostel		9:00 mše svatá
Stav		10:45 mše svatá
NEDĚLE	31. 12. 2023	SVÁTEK SVATÉ RODINY
Stará Paka		7:30 mše svatá s obnovou manželských slibů
Nová Paka – klášterní kostel		9:00 mše svatá s obnovou manželských slibů
Levínská Olešnice		10:45 mše svatá s obnovou manželských slibů
Nová Paka – klášterní kostel		15:30 pobožnost na poděkování na konci roku
PONDĚLÍ	1. 1. 2024	SLAVNOST MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE (NOVÝ ROK)
Stará Paka		7:30 mše svatá
Nová Paka – klášterní kostel		9:00 mše svatá
Levínská Olešnice		10:45 mše svatá
NEDĚLE	7. 1. 2024	SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ
Stará Paka		7:30 mše svatá
Nová Paka – klášterní kostel		9:00 mše svatá
Levínská Olešnice		10:45 mše svatá
Úbislavice		17:00 mše svatá
V NEDĚLI 7. LEDNA KONČÍ DOBA VÁNOČNÍ.		